

Bogár László: Ami a csövön kifér

2022 október 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Lassan talán mindenki számára világossá válik...

A két kis videórészletben az mégis egyértelműen kiderül, hogy az amerikai birodalom stratégiai érdekeivel teljesen egybevágnak a gázvezetékek működésükkel.

Most már „papírunk” van róla, hogy az Északi Áramlat gázvezetékeket merénylet tette használhatatlanná. Ez a „papír” a svéd állam által végrehajtott vizsgálat eredményét tartalmazó dokumentum. Persze szinte biztosra vehetjük, hogy ez minden, amit tudhatunk az ügyről, és az, hogy ki és miért (mi okból és mi célból) tette, az örökre homályban marad.

A helyzet abszurd drámába illő szimbolikus ábrázolásához elég beletekinteni abba a kis videórészletbe, amelyben az amerikai külügyminiszter, aki éppen kanadai kollégájával tartott sajtótájékoztatót, másfél percen belül háromszor is használta a „tremendous opportunity” angol kifejezést. Ezt talán úgy lehetne lefordítani, hogy „nagyyszerű lehetőség”. Tehát az amerikai világbirodalom egyik legfelső szintű uralmi reprezentánsa „nagyyszerű lehetőségnek” véli a vezetékek felrobbantását, és azonnal hozzátette azt is, hogy nyilvánvalóan az oroszok csinálták. A másik elgondolkodtató videó az amerikai elnök és a német kancellár washingtoni sajtótájékoztatójából származó részlet. A háború kitörése előtt két héttel az amerikai elnök azt mondja, hogy ha az oroszok tankokkal és katonákkal átlépik az ukrán határt, akkor az Északi Áramlat 2 gázvezeték nem fog működni. A bejelentés elég nagy megdöbbenést váltott ki, és egy amerikai újságíró visszafordult, hogy de mégis hogyan, hiszen ez német területen lévő német tulajdon, amire az amerikai elnök válasza az volt, hogy ígérem önnek, nem fog működni.

Persze tudom, hogy ettől még bárki végrehajthatta („bárki” azért talán mégsem) ezt a merényletet, de ebből a két kis videórészletből az mégis egyértelműen kiderül, hogy az amerikai birodalom stratégiai érdekeivel teljesen egybevág a gázvezetékek működésképtelenné tétele.

Bár pusztán csak spekuláció, de nem zárható ki, hogy mint egyes elemzők feltételezik, valóban voltak titkos tárgyalások a német és orosz vezetők között annak érdekében, hogy legalább a csövekbe már betöltött gázt valahogy kimentsék, hisz az a néhány milliárd köbméter gáz is nagy segítség lehet (pontosabban most már csak lehetett volna) a reménytelenségbe süllyedő Németország számára. Talán azt sem zárhatjuk ki teljesen, hogy e tárgyalások még ezen is túl mutattak, de csitt, hisz akinek kedves az élete, az már ennek a feltételezésétől is hanyatt homlok menekül. Ahogy Örkény István írja „sokszor csak úgy magam elé nézek”. És be kell valljam, én is sokszor csak úgy magam elé nézek mostanában.

Hiszen azért lássuk be van valami tragikomikusan abszurd abban, hogy Európa két vezető hatalma, Oroszország és Németország csak szigorúan titkos tárgyalásokon képes egymással egyáltalán már érintkezni is, kölcsönös ellenőrködő nyugvó stratégiai együttműködésük esélye pedig egyszer és mindekorra szertefoszlni látszik. És mindez csak azért következik be, mert egy „távoli” világbirodalom nagyon is „közeli”, egészen rövid távú érdekei ezt diktálják.

Amúgy azon a közvetlenül a háború kitörése előtt közös sajtótájékoztatón az amerikai elnök után felszólaló német kancellár igen határozottan jelezte, hogy Amerika és Németország stratégiai céljai tökéletesen egybeesnek, és az előbb említett kérdés amerikai válaszát is szemrebbenés nélkül vette tudomásul. Mármint, hogy bár német területen lévő német tulajdonról van szó, de mégis az amerikai birodalom fogja megakadályozni ennek működését. Pedig – legalábbis papíron – Németország egy szuverén állam, de a jelek szerint a globális hatalmi rendszer „szép új világában” a szuverenitás annyit ér, amit az adott ország abból megvalósítani képes. Ami ebben az esetben Németország felől szemlélve lényegében nulla. Vagyis mindaz, amit a magyar származású amerikai stratégiai elemző már 2015-ben felvázolt, most mutatkozik meg igazán, Georges Friedmann ugyanis már akkor úgy fogalmazott, hogy Amerika mint világbirodalom számára a legnagyobb fenyegetést Németország és Oroszország békés, tartós együttműködése jelenti, hisz az olcsó és biztonságosan elérhető orosz energia és nyersanyag német csúcstechnológiával egyesítve a világ meghatározó hatalomgazdasági komplexumává válhat. És ráadásul az utóbbi évtized folyamán „halmazati büntetésként” Kína is megjelent a színen, harmadik tagjaként e már önmagában is éppen elég veszélyes eurázsiai társulásnak.

Lassan talán mindenki számára világossá válik, hogy ez az egyre veszélyesebb fázisába lépő világháború egyes-egyedül arra szolgál, hogy segítségével az amerikai birodalom meghosszabbítsa agóniáját. Mindez annak ellenére válik egyre világosabbá, hogy a globális média véleményhatalmi komplexuma szinte teljes egészében az amerikai birodalom narratíváját sugározza szét a világban.

Európa népei a második világháború óta soha nem tapasztalt nyomorúságba süllyednek az előttünk álló módfelett kalandosnak ígérkező idők során. És mivel egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a mai uralmi struktúrák nyíltan semmibe veszik saját népük akaratát, ahogy tette azt egy nemzetközi fórumon a német külügyminiszter, ezért minden azon múlik, hogy Európa népei képesek lesznek-e mindennek a felismerésére és a helyzet gyökeres megváltoztatására. „Ami csak a csövön kifér” – mondja a magyar szlogen, ám most ebből a bizonyos csövből éppen a semmibe távozik mindaz, aminek Európa társadalmait kellene szolgálnia.

Ez vérfagyasztó szimbóluma is lehetne annak a végzetes kiszolgáltatottságnak, amelybe az amerikai birodalmat gátlástalanul kiszolgáló európai uralmi struktúrák juttatták földrészünk népeit. Talán még van esély arra, hogy e látvány megmutassa drámánk igaz mélységeit.

Bogár László

A szerző? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló